Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 77.086 van 23 november 1998

A. 80.286/VIII-1035

In zake : **COPPENS** Marguerite,
Frankenstraat 3
1040 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Wetenschapsbeleid.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 16 september 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Marguerite COPPENS vordert dat aan de verwerende partij een dwangsom wordt opgelegd om haar ertoe te dwingen de wettigheid te herstellen naar aanleiding van arrest nr. 63.042 van 13 november 1996;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 36, opnieuw opgenomen bij de wet van 17 oktober 1990;

Gelet op de beschikking van 3 november 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 20 november 1998;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van die beschikking en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VERRIEST, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. MOLITOR, loco Mr. HOGE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering :

Verzoekster is in 1975 in dienst getreden bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis. Daar is zij op 1 februari 1990 werkleider (rang B) geworden en sedert 1 april 1992 is zij afdelingshoofd.

De Raad van State heeft bij arrest nr. 63.042 van 13 november 1996 uitspraak gedaan over beroepen van verzoekster en daarbij de benoeming van Els VAN DER ELST tot werkleider en tot hoofd van departement II "kunstnijverheden" vernietigd.

Op 1 april 1997 stelt verzoekster een vordering tot het opleggen van een dwangsom in. In arrest nr. 67.192 van 30 juni 1997 wordt geconcludeerd dat er geen grond meer is om uitspraak te doen, aangezien de vordering doelloos is geworden ten gevolge

van de oproep tot de gegadigden voor het ambt van hoofd van departement II.

Op 17 oktober 1997 onderzoekt de wetenschappelijke raad de sollicitaties. Op 17 november 1997 wordt aan verzoekster een uittreksel uit de notulen van die vergadering toegezonden. Dat uittreksel bevat de volgende passage :

" De Raad oordeelt eensgezind de twee andere kandidaten niet te weerhouden want zij verenigen de kwaliteiten zoals gevraagd in de oproep in het Belgische Staatsblad niet. Om deze reden oordeelt de Raad Mevr. COPPENS en Mevr. DELTOUR-LEVIE niet te kunnen klasseren.".

Op 25 november 1997 bevestigt verzoekster de ontvangst van die zending en deelt zij de hoofdconservator mee dat zij van oordeel is dat de notulen niet kunnen worden beschouwd als het omstandig verslag bedoeld in artikel 21 van het statuut van het wetenschappelijk personeel van de Staat en dat zij alle vereiste kwaliteiten bezit.

In antwoord daarop wordt haar op 26 november 1997 een uitgebreider uittreksel uit de notulen van de vergadering van 17 oktober 1997 toegezonden. De nieuwe en relevante gegevens daaruit luiden als volgt :

" Na overleg en stemming beslist de Raad éénparig dat alleen Mevr. HOMES-FREDERICQ beantwoordt aan de voorwaarden gesteld in de oproep in het Belgisch Staatsblad van 30 mei 1997. Enerzijds heeft Mevr. HOMES een grote wetenschappelijke ervaring die ook op internationaal niveau erkend is en anderzijds erkent de Raad haar onbetwistbare kwaliteiten voor administratief beheer en voor het leiding geven aan personen. Sedert 1 augustus 1989 is zij afdelingshoofd en dit tot algemene voldoening.".

Op 4 december 1997 bevestigt verzoekster de ontvangst van deze zending, verbaast zij zich erover dat het toegezonden uittreksel niet hetzelfde is als het

vorige en herhaalt zij de bewoordingen van haar brief van 25 november.

Op 9 juni 1998 wijst de advocaat van verzoekster de verwerende partij erop dat de wetenschappelijke raad bij zijn weten het definitief omstandig verslag bedoeld in artikel 22 van het statuut van het wetenschappelijk personeel van de Staat nog steeds niet heeft opgemaakt. Dat artikel 22 luidt als volgt :

" De Raad maakt een definitief omstandig verslag op. Dit verslag alsmede de schriftelijke opmerkingen gemaakt door de gegadigden, ofwel het proces-verbaal van hun verhoor, worden overgemaakt aan de Directeur-generaal van het bestuur waaronder de inrichting ressorteert, met het oog op de voorstellen tot benoeming welke deze aan de bevoegde Minister overlegt".

In dezelfde brief stelt hij voorts het volgende :

" Uit de huidige stand van de procedure volgt dat het arrest dat de Raad van State op 13 november 1996 heeft gewezen nog steeds niet is uitgevoerd.

Bijgevolg verzoek ik u en maan ik u, indien nodig, aan de benoemingsprocedure af te sluiten en vestig ik, uiteraard, in het bijzonder uw aandacht op de opmerkingen die mijn cliënte respectievelijk op 25 november en 4 december 1997 heeft gemaakt.

U dient het arrest van de Raad van State volledig en correct uit te voeren.

Ik verzoek u dan ook deze brief te willen beschouwen als een aanmaning overeenkomstig artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.".

Op 25 juni 1998 verstuurt de advocaat van verzoekster diezelfde brief aangetekend. Op die beide brieven is niet geantwoord;

Overwegende dat verzoekster het volgende aanvoert :

" Door de betrekking van hoofd van departement II vacant te verklaren, heeft de verwerende partij geoordeeld dat in die betrekking moest worden voorzien door daarin een personeelslid te benoemen. Het herstel van de wettigheid impliceert in casu dan ook dat de vernietiging van de benoeming van mevrouw VAN DER ELST tot hoofd van departement II moet worden gevolgd door een nieuwe beslissing van de verwerende partij. Tenzij wordt aangetoond dat in die betrekking niet langer voorzien behoeft te worden door daarin een personeelslid te benoemen, kan die nieuwe beslissing niets anders zijn dan een beslissing houdende benoeming van het hoofd van departement II.";

dat zij tevens uiteenzet dat de betrekking van hoofd van departement II sedert 2 januari 1997 is uitgeoefend door verscheidene personen, onder wie Els VAN DER ELST, maar dat niemand onder hen voldeed aan de voorwaarden om benoemd te worden, zodat de wettigheid door die achtereenvolgende aanwijzingen niet is hersteld; dat zij betoogt dat, afgezien van de omstandigheid dat zij systematisch om een voor haar onbekende reden wordt geweerd, hoewel zij aan alle benoemingsvoorwaarden voldoet, er geen enkele reden bestaat om de procedure niet voort te zetten die moet leiden tot de benoemingsbeslissing waarzonder de wettigheid niet kan worden hersteld; dat zij ervan uitgaat dat het vorderen van een dwangsom het enige middel is om de verwerende partij ertoe te dwingen eindelijk af te zien van het procédé van het aanwijzen van tijdelijken om dat ambt waar te nemen en om haar verplichting om een nieuwe beslissing te treffen na te komen;

Overwegende dat een dwangsom krachtens artikel 36, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid alleen kan worden opgelegd " wanneer het herstel van de wettigheid inhoudt dat de vernietiging van een rechtshandeling als bedoeld in artikel 14 gevolgd moet worden door een nieuwe overheidsbeslissing of overheidshandeling";

Overwegende dat in principe alleen de administratieve overheid te oordelen heeft over de vraag of het opportuun is een bevorderingsprocedure aan te vatten en die volledig af te werken, tenzij wanneer het gaat om een betrekking die, wegens de aard ervan, absoluut door een vastbenoemd personeelslid moet worden bekleed; dat verzoekster in casu niet aantoont - en zelfs niet beweert - dat de betrekking van departementshoofd behoort tot de betrekkingen die niet gedurende onbepaalde tijd vacant mogen blijven; dat de omstandigheid dat de verwerende partij, na arrest nr. 63.042, een nieuwe oproep tot de gegadigden heeft gedaan, voortvloeit uit de vrije keuze van de verwerende partij en niet uit een in dat arrest vervatte verplichting; dat de verwerende partij, door tijdelijk of definitief af te zien van het volledig afwerken van de bevorderingsprocedure, het gezag van gewijsde dat aan het voormelde arrest kleeft, niet schendt; dat er geen grond is om de vordering in te willigen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op drieëntwintig november 1900 achtennegentig door :

de HH.	GEUS,	kamervoorzitter,
	MESSINNE,	staatsraad,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**